

Perennitat

per R. PLA I CORAL

D'ençà d'aquell 14 d'Abril d'ara fa quatre anys, quants fets inoblidables s'han esdevingut en la vida política de Catalunya! Pocs pobles com el nostre podrien enorgullir-se, tanmateix, de mostrar, en un tan reduït espai de temps, una successió de fets històrics tan carregats d'emoció com els que presenta la nostra terra en el curs d'aquestes quatre anyades.

Jornades d'alegria i de triomf unes vegades, de dol i de derrota les altres, el nostre poble escriu la seva història immortal amb el goig, amb les llàgrimes i la sang dels seus fills.

D'aquella joia exultant del 14 d'Abril de mil nou cents trenta u, al 14 d'Abril d'enguany, tan ple de dubtes i d'inquietuds, quina diferència tan enorme! Però, qui gosaria afirmar que l'abim que s'obre entre aquestes dues dates és desesperadament infranquejable? Fora desconèixer la força vital dels pobles, la voluntat de Catalunya i el tremp dels catalans, el qui ho cregués així. Com tots els pobles que lluiten per la llibertat, el poble de Catalunya està posseït d'una invencible energia que el fa capaç de resistir les més doloroses adversitats. Es com aquells arbres forts i gegantins que, segurs de la pròpia resistència, desafien els vents més crudels i les tempestats amb més fúria desencadenades.

Per il·lustració del que diem, per corroborar aquesta força puixant dels ideals de Catalunya, podríem citar aquí —on hi cau d'una manera escaient— la paràbola evangèlica del gra de mostaçà.

Aquella llavor del catalanisme, amb tan poca ambició sembrada el passat segle, vegeu en quin arbre tan frondós i fonament arrelat s'ha convertit! Durant la seva creixença agitadíssima, si n'ha sofert de cops, si n'ha rebut de destrallades! Però la fe en el que un jorn representaria aquell humil plançó i l'amor que les generacions han posat en cuidar-lo, ha fet que anyada rera anyada anés estenent les seves rels i que un dia, sota el seu esponerós brancam, s'hi acollís tota l'ampla família catalana.

I avui, aquest arbre gegant ja no el pot abatre ningú. Arrelat en l'entranya de la terra, la soca corpulent i ferm i enèrgic els braços del seu brancatge desafia, ben tranquil i serè, tota mena de ponentades. Podrà passar tardors crudels i cruets hivernades; però la saba és viva en ell, la sang rebull i rebrota en noves primaveres. L'arbre del catalanisme és immortal.

Pel restabliment de l'Estatut de Catalunya

«La Libertad» publica ço que segueix, sota el títol «El Estatuto de Cataluña»:

«La designación del gobernador general de Cataluña, señor Portela Valladares, para desempeñar en el Gobierno constituido ayer la cartera de Gobernación, plantea un problema de solución urgente: su substitución. ¡Buena, magnífica ocasión la que ella ofrece el presidente del Consejo, señor Lerroux, para interpretar la voluntad unánime de la España republicana y cancelar al mismo tiempo un compromiso personal!

Al dar cuenta de los sucesos acaecidos en Barcelona la noche memorable del 6 de octubre, el señor Lerreox formuló una afirmación que constituía un compromiso. Esta: que respetaría íntegramente el régimen autonómico legalizado por el Estatuto, que él, con su voto personal y los votos de su minoría, contribuyó a establecer como una de las grandes obras de la República. Después, razones que no son para analizadas ahora, obligaron a suspender transitoriamente la legalidad autonómica, no sin que el señor Lerroux reiterara al hacerlo su respeto para el Estatuto y su propósito—y su deseo—de que su eclipse fuera lo más breve posible.

En el espacio de pocos días, casi puede contarse por horas este tiempo a que nos referimos, en la política española han acontecido hechos de trascendencia. Todavía tropezaríamos seguramente con dificultades para precisar su alcance. Pero es el caso que, voluntad libremente predominante la del señor Lerroux en el Gobierno, hoy puede pedirsele, con esperanza de que oiga y atienda la demanda, lo que hace una semana habría equivalido a perder el tiempo.

Ha de pensarse, acaso se ha pensado ya, en la substitución del señor Portela Valladares en el cargo que se le confió en Cataluña, y en este instante, bien ciertos de interpretar la opinión republicana de toda España, creemos oportuno —y patriótico— decirle al presidente del Consejo: En lugar de substituir con un nuevo nombramiento al señor Portela, ¿por qué no se restablece íntegramente, con respecto a la ley que lo creó, el Estatuto?

Del 6 de octubre de 1934 al 4 de abril de 1935 van seis meses en el tiempo; pero muchas experiencias en los hechos. Insistimos: huímos de desmenuzar acontecimientos. Ahí estan todos, unos ya conocidos y otros que poco a poco se irán conociendo... Pero en todo caso, pidiendo con la reposición del Estatuto la de los Ayuntamientos en suspensión, es ocasión ya —y creemos que se nos permitirá—de dar con el alma un grito de «¡Arriba las leyes!»

Camiseria Pujolar

**es complau en participar a tots
els seus clients que d'ençà del 6
del corrent mes s'ha traslladat al
CARRER SANT ESTEVE, 27**

Vegeu en els aparadors les Novetats
que exposa per aquesta temporada.

OLOOT
TELÈFON 10